

[Tovs Lindbo Larsen.]

demokratiets grundideer, der går på solidaritet med svagere stillede grupper, gælder også på det her omtalte område. Jeg har deltaget i flere europæiske konferencer og møder, hvor forholdene i de respektive lande har været drøftet indgående og sammenlignet. Landene imellem. Det er rigtigt, at de nordiske lande på mange områder er længere fremme end EF-landene, men man må samtidig betænke, at livsmønsteret i EF-landene er helt forskelligt fra det nordiske, hvorfor en direkte sammenligning ikke kan give det rigtige billede.

Jeg vil gerne pege på en ting, som fru Grethe Philip nævnte: oplysningen til kvinderne i Danmark om forholdene i EF-landene og den fremtidige stilling, der kan være tale om. Jeg er enig med fru Grethe Philip i, at det ville være nyttigt, om vi kunne give meget mere oplysning om dette, og jeg håber, ministeren er enig med os i det. Det er min opfattelse, at Danmarks medlemskab kunne være medvirkende til at skabe mere lighed både på arbejdsmarkedet og i EF-landenes samfund, såfremt Danmark bliver en part af EF-landene.

Per Dich: Jeg er både glad og bedrøvet over det svar, jeg fik fra boligministeren. Glad, fordi det, om end unægtelig i meget forkortet form, gengav de svar, markedssekretariatet fyldigt har givet til Lejernes Landsorganisation og til Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, bedrøvet, fordi netop disse forkortelser og nogle betoning af boligministeren ligesom satte et spørgsmålstegn ved den effektive virkning af de bestemmelser, der bliver kommenteret af markedssekretariatet. Det kunne være fristende ganske simpelt at læse dette dokument op, men det tillader tiden ikke. Jeg skal derfor holde mig til et par enkelte punkter.

Hvad angår liberaliseringen og handelen med jord, boliger, udlejning, erhvervsmæssig udnyttelse af disse og etableringsretten, er det altså nu klart, at etablering er mulig i fuldt omfang for EF-foretagender på disse områder. I svaret til Fællesorganisationen hedder det, at liberaliseringen af etableringsretten inden for de enkelte erhverv omfatter ret til at erhverve fast ejendom, når dette er af betydning for udøvelsen af

erhvervet. Og senere på dokumentets side 4 hedder det i et svar på spørgsmålet:

„Vil der blive fri adgang for udlændinge til opførelse med påfølgende udlejning eller salg af boliger og erhvervsbygninger?“

„Ja, efter direktiv nr. 67/43 sammenholdt med direktiv nr. 64/429 skal personer og virksomheder, der omfattes af direktiverne, have ret til på samme vilkår som danske at opføre boliger og erhvervsjendomme med henblik på efterfølgende udlejning eller salg.“

Boligministeren har selvfølgelig ret i, at de personer, der etablerer sig på den måde, er underkastet almindelig dansk straffelov, hvis de overtræder loven her. Men det væsentlige i dette ligger på et helt andet område, nemlig hvilken indflydelse det kan have på udformningen af den boligpolitik, vi ønsker her i landet. Dér vil jeg fastholde den mulighed, jeg antydede i mit første indlæg om et udvidet byggeri af skrabe- og små lejligheder, som der skulle være endog betydelige muligheder for at opføre med profit på det sælgers marked, vi har herhjemme.

Boligministeren siger, at støtten til det sociale byggeri vil kunne opretholdes. I art. 92 hedder det, at forenelig med fællesmarkedets principper er statsstøtte, når den ydes som en social støtte, som tilstås de enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling. Jeg kan ikke se, hvorledes nogen af de principper, som socialdemokratiet i hvert fald i sine programtaler har om en langsigtet boligpolitik, er forenelige med denne bestemmelse.

Jeg talte i mit første indlæg, og det ved boligministeren, som lånte mit manuskript, ikke om, at omkostningerne ved brugen af forkøbsretten ville være stigende på grund af forkøbsretten. Jeg talte om de enorme omkostninger, brugen af denne forkøbsret vil påføre det offentlige, hvis vi effektivt skal sikre dansk jord til de formål, vi ønsker at sikre jorden til. Dér kan vi i hvert fald med garanti sige, at de 100 mill. kr., man arbejder med, ikke vil slå til. Og der er unægtelig et stort område at arbejde med: af Danmarks i alt 4,3 mill. ha ejer det offentlige 330.000 ha.

Endelig om momsrefusionen og momsen: boligministeren siger, at der ikke er truffet beslutning, og at mine spørgsmål derfor var formelle. Jeg forstår ganske simpelt ikke